

els exàmens extraordinaris de la loce

Sempre s'ha dit que la vida avança dibuixant una circumferència (dóna voltes) i torna allà mateix. No crec que sigui així, sinó que cada volta nova que dona suposa un avanç de la civilització, però sempre hi ha persones i sectors de persones que posen obstacles a aquests avanços i moltes vegades la fan tornar enrere, així que no hi ha dues voltes de la vida que durin el mateix temps, depèn dels obstacles i dels retrocessos.

Aquest és el cas dels exàmens extraordinaris de setembre, que s'havien suprimit a l'educació primària i secundària obligatòries a la LOGSE, i això suposava un avanç i un progrés en la qüestió de l'educació i l'ensenyament i ara, la LOCE (lleï mal anomenada de qualitat), fa el corresponent retrocés i els torna a posar a l'etapa d'ESO (ensenyament secundari obligatori). Explicaré el per què del retrocés.

En totes les qüestions de l'ensenyament – aprenentatge que es realitzen a l'escola hi intervenen com a mínim tres elements fonamentals: els pares i les mares, els i les alumnes, els professors i les professores, i en aquests cas, els exàmens, i dels tres estaments primers només em referiré als que es preocupen perquè l'escola funcioni (pares que volen educar, infants que volen aprovar i tots els professionals que es dediquen a l'ensenyament que com és natural, volen ensenyar). Els exàmens extraordinaris per als alumnes que han suspès el curs durant el mes de juny, i que se suposa que seran durant el mes de setembre, afecten tota la comunitat educativa.

Què passa i què suposen per als

pares els exàmens de setembre?

Suposen haver-se de preocupar durant tot l'estiu perquè el seu fill o filla estudiï, faci les feines que li han indicat i es prepari per aprovar el setembre, amb totes les renyades, sermons, amonestacions i càstigs que això suposa. Tot això passa amb els qui es preocupen dels fills i entenen quins són els problemes de l'escola i del futur. A part, han de destinar, si en tenen, una quantitat respectable de doblers per pagar classes particulars, cosa que suposa classisme i segregació. Si el fill ha suspès llengües, ciències i socials, música, etc., ja pot preparar classes amb professorat especialitzat divers, perquè difícilment una sola persona entén en totes les assignatures. Tot el que hem dit anteriorment s'evitava amb la LOGSE, que havia suprimit aquests exàmens estèrils, i els pares només s'havien de preocupar que el seu fill llegís i descansàs de l'esforç que havia fet durant l'hivern.

Què passa i què suposen per als i per a les adolescents que s'han d'examinar durant el mes de setembre?

“...la millor solució seria tenir en compte aquesta autonomia i fer-lo el dia següent que se sàpiga que s'ha suspès el curs durant el mes de juny...”

No descansar del treball que han fet durant l'hivern, no gaudir de les vacances de l'estiu, suportar tots els enfrontaments que sorgeixin amb els seus progenitors, fer estudis o classes extraordinàries, començar les classes de setembre uns dies abans per allò de les proves i haver-se d'encomanar a la sort per si els posen alguna pregunta sobre allò que han estudiat o que són capaços de recordar en el moment de l'examen. Encara que quedi temps per divertir-se, és molt diferent si es té aquest problema que haver de superar. A més del mal glop que suposa tornar suspendre una altra vegada les mateixes assignatures.

Què passa i què suposen per al professorat?

Alguns podran fer l'agost... i el juliol fent classes particulars, però no descansaran allò que és convenient i necessari. La majoria se suposa que gaudiran de les ben guanyades vacances. Però abans haurà ocorregut un fenomen molt interessant. A les sessions d'avaluació de juny no s'hi pot anar de la mateixa manera com s'hi anava abans quan no existien els exàmens. S'ha de tenir en compte que quasi tot el professorat sap perfectament si els i les alumnes als quals ha fet classe poden aprovar el curs en el mes de juny i si seran capaços d'aprovar-lo durant el mes de setembre. Per tant, quan no hi havia exàmens si un alumne al final no havia acabat d'anar bé, però durant el curs més o manco havia anat superant gran part dels objectius mínims, se l'aprojava, en línies generals. Ara, aquest mateix alumne i molts d'altres seran suspesos, perquè saben que tendran una altra oportunitat durant

el mes de setembre. La majoria del professorat sap que els i les alumnes que no són capaços d'aprovar durant les classes normals del curs, no el poden aprovar en dos mesos calorosos d'estiu, amb tres hores de classes particulars setmanals o amb qualsevol altre tipus de sistema.

Sobre els exàmens, què es pot dir? Com és possible que a algú se li pugui passar pel cap que un examen que es pot fer en vint, trenta o seixanta minuts de qualsevol assignatura pugui avaluar el mateix

que suposen totes les intervencions durant el curs, tots els exercicis realitzats, tots els treballs fets i tots els exàmens passats durant deu mesos?

Com que la LOCE diu que defensa l'autonomia de cada Centre, crec que la millor solució seria tenir en compte aquesta autonomia i fer-lo el dia següent que se sàpiga que s'ha suspès el curs durant el mes de juny (aquesta se sembla a una de les propostes que ha fet la FAPA al Govern de la Comunitat). I així es

compliria amb part d'allò que diu la Llei (ja que per un cantó diu que promou l'autonomia i per l'altre, imposa els exàmens durant el mes de setembre), els tres estaments que conformen l'escola hi podrien estar d'acord i no s'entraria en un retrocés pedagògic i educatiu.

Joan Lladonet, pedagog

(Article publicat a Diari de Balears, dia 30 de novembre de 2003)

S M I
S I S T E M E S

hp
i n v e n t
COMPAQ

serveis professionals
d' **informàtica**

971 76 36 36
www.smi.es

